

Κρητικά ανέκδοτα

✖ Είναι βράδυ χειμώνα, σ' ένα ορεινό χωριό στον Ψηλορείτη, και κάθονται στον καφενέ γύρω από την φωτιά οι γέροντες του χωριού και φιλοσοφούν. Λέει λοιπόν κάποιος: «Ο γάμος είναι σαν ένα βαρέλι με σκατά, πού έχει πάνω-πάνω 2 δάχτυλα μέλι...».

Κουνάνε όλοι το κεφάλι με θαυμασμό για την σοφία του γέρου, ώσπου βλέπουν στο βάθος ένα νέο να κουνάει το κεφάλι σκεπτικός. Τον ρωτάνε λοιπόν τι πρόβλημα έχει, κι αυτός απαντάει: «Σαν να μου φαίνεται ότι άνοιξα το βαρέλι ανάποδα...».

Πηγαίνει στην Κρήτη ένας τύπος με πολλά λεφτά και μαγεύεται από τις ομορφιές της. Κάποια στιγμή συναντάει ένα ντόπιο ο οποίος κρατά ένα κρητικό μαχαίρι.

- Φίλε, του λέει, πόσα θέλεις για να μου δώσεις το μαχαίρι σου;
- Δεν το δίνω, απαντά ο Κρητικός.
- Θα σου δώσω όσα θες, λέει πάλι ο πλούσιος.
- Όχι (όχι), ξαναλέει ο Κρητικός.
- Να, θα σου δώσω το χρυσό μου ρόλεξ, λέει με λαχτάρα ο πλούσιος.
- Σου 'πα, δεν σου τη δίνω τη μαχαίρα!
- Μα γιατί; ρωτά ο πλούσιος.
- Γροίκα (άκου) θα να δεις, του λέει ο Κρητικός. Αν μου δώξεις το ρόλεξ τσε σου δώκω τη μαχαίρα, τσε πάω στο χωριό, τσαι κάτσω στον καφενέ, τσαι πιω δυο ρατσιές, τσαι με πιάκει ο πεντοζάλης, τσαι έρθει κάποιος τσαι μου πει: «τση μάνας σου το μουνί», εγώ ίντα θα πω; Εννιά παρά τέταρτο;

Σε ένα χωριό της Κρήτης ένας πατέρας συζητάει με τον γιο του.

- Μωρέ Παναή, δεν νομίζεις πως ήρθε η ώρα να παντρευτείς; Θέλω και εγώ να χαρώ ένα εγγονάκι!
- Ίντα λες μωρέ πατέρα; Και ποια να πάρω;
- Ποια να πάρεις; Τόσες κοπελιές μωρέ έχει το χωριό μας! Δε σου αρέσει το Μαράκι;
- Όχι είναι χοντρή σαν τη γελάδα μας!
- Δεν σου αρέσει το Κατερινιό;
- Όχι είναι στραβοκάννα σαν τη κατσίκια μας!
- Ούτε το Μαρικόκι σου αρέσει;
- Ούτε! Δεν μου αρέσει καμμιά τους!
- Ε! Τέλος πάντων, ποια σου αρέσει;
- Εμένα μου αρέσει ο Σηφαλιός! Είναι ντελικανής, ωραίος νιός!

- Ποιόν; Αυτόν τον κομμουνιστή; Πάνω από το πτώμα μου!!!

Ακούγονται πυροβολισμοί στην είσοδο των Χανίων από Ηράκλειο και κάποιος με το όνομα Σήφης λέει στο γιο του:

- Άμε, μωρέ Μανωλιό, εκείά που ακούγονται οι πυροβολισμοί να δεις ίντα συμβαίνει και έλα να μου πεις, μα γερά-γερά, για να έχω τ' αμέντε μου (το νου μου).

Πάει ο Μανωλιός εκεί που του είπε ο πατέρας του και γυρνώντας του λέει:

- Πατέρα, οι πυροβολισμοί είναι μαθές γιατί ήρθε ο Μητσοτάκης.

Αφού παύουν για λίγο οι πυροβολισμοί σε μια στιγμή ακούγονται και πάλι από την κεντρική πλατεία του χωριού και ο Σήφης λέει πάλι στο γιο του:

- Άμε, μωρέ Μανωλιό, στην πλατεία να δεις ίντα συμβαίνει εκεί και έλα να μου πεις.

Πάει ο Μανωλιός στην πλατεία και γυρνώντας λέει του πατέρα του:

- Πατέρα, οι πυροβολισμοί είναι γιατί, όπως σου είπα και πιο πριν, ήρθε ο Μητσοτάκης.

Και ο Σήφης νευριασμένα:

- Ε και ίντα κάνουν αυτοί οι άχρηστοι; Ακόμη να τον πετύχουν;

Στις δημόσιες τουαλέτες Ηρακλείου Κρήτης ένας ηλικιωμένος κύριος ουρεί και κάπου-κάπου του φεύγει και κανένας σιγανός έως υπόκωφος αερισμός. Ακούγοντας τον από δίπλα ένας μηχανόβιος του λέει:

- Σύντεκνεεεεε.., μάρσαρε για θα σβήσεις!

Είναι ένας παπάς ο οποίος μόλις διορίζεται σε μια εκκλησία στην Κρήτη. Έχει όμως ένα πρόβλημα... Δεν γουστάρει τους Κρητικούς.

Την πρώτη Κυριακή κατά το κήρυγμα του λέει στους πιστούς:

- Θα σας μιλήσω σήμερα για την Μαρία τη Μαγδαληνή , η οποία ήταν μια πόρνη...από τα Χανιά...

Αμέσως οι πιστοί αντέδρασαν:

- Από τα Χανιά; Πάτερ τι είναι αυτά που λες;...κτλ. Ο παπάς όμως επέμενε.

Την επόμενη Κυριακή πάλι τα ίδια ο παπάς:

- Σήμερα θα σας μιλήσω για την παραβολή του «Άσωτου Υιού» , ο οποίος ήταν ο γιος ενός βοσκού από το Ηράκλειο...

Αγανακτούν οι πιστοί και κάνουν παράπονα στον Μητροπολίτη. Φωνάζει αυτός τον παπά και του λέει:

- Ξέρω ότι δεν συμπαθείς τους Κρητικούς, ούτε και εγώ τους γουστάρω, προσπάθησε όμως να είσαι πιο διακριτικός και να μην τους τη λες χύμα...

Οπότε την επόμενη Κυριακή λέει ο παπάς στους πιστούς:

-Σήμερα θα μιλήσουμε για το Μυστικό Δείπνο... και συνεχίζει...

- Μαζεύει ο Χριστός τους μαθητές του και τους λέει «απόψε κάποιος από εσάς θα με προδώσει». Και αμέσως του απαντά ο Ιούδας: «Ίντα λες μωρέ σύντεκνε;»...

Πάει λέει μια φορά ο Ψαραντώνης, σε ένα καφενείο ενός παλιού του φίλου, στο Τυμπάκι και κάθεται έξω, βγαίνει έξω ο καφετζής τονε θωρεί με γύψο στα χέρια και επιδέσμους στο κεφάλι και τον ρωτά:

- Ιντά 'γινε μωρέ Αντώνη, ιντά 'παθες;

-Εεε ιντά 'παθα... να, τονε θωρείς έκειωνε το στύλο;

- Ναι τονε θωρώ...

- Ε! μα εγώ δε τον είδα!!!

Ένας Κρητίκαρος σταματάει ένα ταξί στα Σφακιά. Με το που ξεκινάνε, βγάζει ένα πιστόλι και το κολλάει στο σβέρκο του ταξιτζή.

- Μπρος, του λέει. Κάμε στην άκρη, επαέ και...τράβα μια μαλατσία.

Τρελαίνεται ο ταξιτζής, αλλά τι να κάνει; Υπακούει.

- Μπρος, του λέει πάλι...αμέσως μετά ο Κρητίκαρος. Τράβα τσι άλλη μία...

Μετά δώσ' του ξανά:

- Τσι άλλη μία.

Και δώσ' του πάλι:

- Τσι άλλη μία...

Ο ταξιτζής, όμως, έχει...ρέψει πια και δεν αντέχει:

- Άμα θες σκότωσέ με, του λέει, αλλά ήμαρτον. Δεν αντέχω πια!

- Είσαι σίγουρος, μωρέ, πως δεν μπορείς;

- Στ' ορκίζομαι, λέει ο ταξιτζής.

- Ε, τότενες, πάμε πίσω, του λέει ο Κρητίκαρος.

Πάνε, λοιπόν, ξανά πίσω, οπότε ο Κρητίκαρος μπαίνει στο σπίτι, βγαίνει με την κόρη του έξω και πριν τη βάλει στο ταξί, της λέει:

- Εντάξει, Μαρία. Ετούτος εδώ...θα σε πάει στο Λασίθι!

Το πιο απρόσεχτο παιδί στην τάξη και το μεγαλύτερο πειραχτήρι στην τάξη ήταν το Γιωργιό. Ότι αταξία μπορεί να βάλει το μυαλό του ανθρώπου την έκανε και το μάλωνε συνέχεια ο δάσκαλος. Μια μέρα έκανε ιστορία ο δάσκαλος κι αυτός επείραζε το διπλανό του.

- Προσέχεις, Γιωργιό το μάθημα, προσέχεις; του λέει ο δάσκαλος.

- Προσέχω, κύριε.

- Και ποιος εσκότωσε τσι Στυμφαλίδες όρνιθες;

Και το Γιωργιό που ήταν απρόσεχτο:

- Ναι, εμένα να μπλέξετε πάλι!

Κάθεται ο Κρητικός ο γέροντας στην πόρτα του σπιτιού του και κόβει κίνηση. Περνάει ένας συγχωριανός, τραβώντας μια κατσίκα και βρίζοντας.

Τον ρωτάει λοιπόν ο γέροντας τι πρόβλημα έχει και του απαντάει ο άλλος ότι 5 φορές έχει πάει την κατσίκα στον τράγο αλλά δεν γίνεται τίποτα.

Και ο γέροντας: «Γιάντα δεν την επάς στο γυμνάσιο; Η εγγόνα μου τρεις μέρες επήγε, και γύρισε βαρεμένη! (=έγκυος)».

Δεν είχε ίντα να μαγειρέψει ένας και πάει στον κήπο του γείτονά του να βγάλει κεντανέ (πράσα). Εφυσούσε ένας δυνατός αέρας κι αυτός επήδηξε το φράχτη κι εμπήκε στο περβόλι κι έβγανε κεντανέ κι είχε γεμίσει ένα σακί. Τον επήρε όμως χαμπάρι ο αγροφύλακας και πάει.

- Γιωργάκη, είντα κάνεις επάε (εδώ);

- Ίντα κάνω; Πράμα (τίποτα). Αέρας εφυσούσε και μ' έριξε στο περβόλι μέσα.

- Και τον κεντανέ γιάντα τον ήκοψες;

- Για να μη με πάρει ο αέρας. Εφύσανε κι εξάνοιγα (κοίταξα) να πιαστώ απ' τον κεντανέ κι όσα κλαδιά ήπιασα, εξεπατωθήκανε.

- Και στο σακί μέσα ίντα γυρεύει;

- Κι εγώ σκοτώνω το νου μου και δεν μπορώ να καταλάβω.

Ένας Κρητικός στο αεροδρόμιο περνά από το μηχάνημα που ελέγχει για μεταλλικά αντικείμενα. Το μηχάνημα σφυρίζει. Αφήνει ο Κρητικός κλειδιά, κέρματα και άλλα αντικείμενα. Ξαναπερνά αλλά εκείνο συνεχίζει να σφυρίζει. Σκέφτεται λίγο και λέει:

- Αααα, το κομπιουτεράτσι, λέει και βγάζει ένα...όπλο!

Ο αστυνομικός απορημένος λέει:

- Εσύ για κομπιουτεράκι το βλέπεις αυτό; Είσαι δολοφόνος!

Και ο Κρητικός:

- Πάντως εμείς στη Κρήτη, με αυτό κάνουμε τους λογαριασμούς μας!

Ένα μικρό παιδάκι ρωτάει τον Κρητικό πατέρα του:

- Μπαμπά τί θα πει σωβινισμός;

Ο πατέρας απαντά:

- Σωβινιστής παιδί μου είναι αυτός που νομίζει ότι ο τόπος του είναι καλύτερος από την Κρήτη!

Τον παλιό καιρό, που οι παπάδες δεν έπαιρναν μισθό και τα χρόνια ήταν δύσκολα, ζούσε σ' ένα χωριό ένας παπάς που ήταν συμφεροντολόγος. Απ' όπου μπορούσε να ξεκολλήσει καμιά δεκάρα δεν υπήρχε περίπτωση να την αφήσει. Ακόμη και δώρα έπαιρνε και τρόφιμα και ό,τι άλλο μπορούσε. Ήταν και τσιγκούνης με όνομα. Μια μέρα συναντήθηκε ο παπάς μ' ένα χωριανό του και του λέει:

- Δεν πάμε Μανωλάκη, να πιούμε έναν καφέ (= καφέ) στο καφενείο;
- Να πάμε, παπα-Γιώργη, του λέει ο Μανωλάκης και τον ακολουθεί.

Του Μανωλάκη βέβαια του φάνηκε παράξενο το κουβαρνταλίκι του παπά και τού 'πε:

- Ε, και να κεράσεις θες, εδά (τώρα), γέροντα;
- Με τη μια χέρα κρατούμε το θυμιατό και θυμιάζουμε. Με την άλλη παίρνουμε τα λεφτά. Δεν έχουμε ευλογημένε, άλλη χέρα να τη βάλουμε στην τσέπη να κεράσουμε!

Ένας Κρητικός Ανωγειανός πρόκειται να επισκεφτεί για πρώτη φορά την Αθήνα. Οι χωριανοί του τον έχουν προειδοποιήσει ότι στην Αθήνα τα ταξί «πετάνε», κάτι που τον έχει τρομοκρατήσει. Όταν λοιπόν παίρνει το ταξί από τον Πειραιά ο οδηγός τον ρωτάει:

- Πού πηγαίνετε;
- Αχαρνών, του απαντά.
- Σε ποιο ύψος;
- Αν το σηκώσεις πάνω από τέσσερα μέτρα, σε έχω σφάξει!

Ένας μαντιναδολόγος Ηρακλειώτης πάει στο Λασιθί να δει ένα συνάδελφό του. Το βράδυ, επειδή ο Λασιθιώτης είχε μόνο ένα κρεβάτι, ο Ηρακλειώτης κοιμήθηκε στο ίδιο κρεβάτι με τον Λασιθιώτη και τη γυναίκα του. Το πρωί που ξύπνησαν, ο Ηρακλειώτης καλεί το Λασιθιώτη σε μια γωνιά και του λέει εμπιστευτικά και με συμπονετική φωνή:

- Σύντεκνε μάθε το πώς η συντέκνισσα δεν είναι μπιστεμένη, όλη τη νύκτα με τη χέρα της μου την είχε ...κρατημένη!

Και ο Λασιθιώτης του απαντά κοφτά:

- Σύντεκνε, εγώ σου την κρατούνα με τη δεξιά μου χέρα, μη τύχει η αφιλότιμη και πάει παραπέρα!

Κάθονται στην πλατεία δυο γέροι Κρητικοί και ξανοίγουν (κοιτάζουν) τον παπά που περπατεί. Λέει ο ένας στον άλλο:

- Μωρέ Μανωλιό, γιά 'ντα κουτσαίνει ο παπάς;
- Ε κατέχω (δεν ξέρω), λέει ο άλλος, μα να τον ερωτήσουμε.

Τον φωνάζουν και τον ρωτούν.

- Εγγλίστρησα προχθές κι εχτύπησα στον μπιτέ, τους λέει αυτός.

Του εύχονται περαστικά και ο παπάς φεύγει. Μόλις απομακρύνεται, λέει πάλι ο ένας κρητικός στον άλλο:

- Μωρέ Μανωλιό, ίντα 'ναι μωρέ το μπιτέ;

- Ε κατέχω, λέει ο άλλος, πολύ καιρό έχω να πάω στην εκκλησιά!

Στην Κρήτη παλιά, όταν γινόταν γάμος, γινόταν «στρώσιμο του κρεβατιού» και μετά την ερωτική πράξη, απλώνανε τα σεντόνια, για να δείξουνε ότι η νύφη ήταν παρθένα. Το έθιμο ήθελε να επαναλάβει και ο Μανωλιός. Ωστόσο δεν βρίσκει τη νύφη «εντάξει» και μένει εμβρόντητος. Μπρος σ' αυτό η νύφη του επεξηγεί τσαχπίνικα:

- Ησύχασε Μανωλιό μου, μα ούλες οι γυναίκες έτσα είμαστε. Απλώς μετά την πράξη πιάνει ο γαμπρός το κόκκινο μπογιά και βάφει τα σεντόνια. Ίντα θαρρείς;

Ο Μανωλιός ικανοποιείται από την απάντηση και μετά από απανωτές ερωτικές πράξεις κατεβαίνει στην αποθήκη και παίρνει την μπογιά, για να κάνει αυτό που του είχε πει η νύφη. Όμως αντί να πάρει τον κόκκινο, παίρνει τον πράσινο και αφού βάφει τα σεντόνια, τα απλώνει από μόνος του, παίρνει μια καρέκλα και κάθεται πιο δίπλα, ανάβει τσιγάρο και περιμένει να περάσουν οι συγχωριανοί του να του πουν τα συχαρίκια. Πρώτος περνά ο Μιχαλιός και αφού βλέπει τα σεντόνια πρασινισμένα του απαντά με θαυμασμό:

- Μπρε συ Μανωλιό, είπαμε δα να προχωρήσεις, μα όχι και να φτάσεις και μέχρι τη χολή!

Μια μέρα του καλοκαιριού, ένας Ιταλός τουρίστας στη Κρήτη κοζάρει μια συκιά με κάτι μεγάλα και ζουμερά σύκα. Άδραξε λοιπόν της ευκαιρίας και σκαρφαλώνει σ' ένα κλαδί της για να κόψει μερικά. Έλα όμως που ο Θεός αγαπάει μεν τον κλέφτη, αλλά αγαπάει και τον νοικοκύρη. Νάσου λοιπόν ο μπαρμπα-Μανούσος και αρχίζει να του φωνάζει:

- Κατέβα κάτω μωρέ, διάολε τσ' αποπολειφάδι σου!

Ο Ιταλός όμως με τα walkman στα αφτιά, δεν άκουγε τίποτα.

- Δεν ακούς μωρέ; του λέει ο μπάρμπα και μπροστά στον κίνδυνο να του ρημάξει το δέντρο του ο κλεφτοσυκάς, του χώνει μια με τη μαγκούρα και τον γκρεμίζει καταής. Σκάει κάτω με δύναμη ο καημένος ο Ιταλός και ημιλυπόθυμος ψελλίζει:

- Aqua!Aqua! (νερό)

Και τότε ο μπαρμπα-Μανούσος του αποκρίνεται:

- Αφού άκουες μωρέ, γιατί δεν κατέβαινες;

Ο Μανώλης πάει στην Αθήνα και η γυναίκα του τον συμβουλεύει:

- Πρόσεχε πως θα μιλάς. Να μη λες το «τσι... και τσι...» και φαίνεσαι ότι είσαι χωριάτης. Αντί να λες π.χ. «αλάτσι», να λες «αλάτι», αντί να λες «τση μανας σου», να λες «της μάνας σου» κ.τ.λ., εντάξει;

- Εντάξει.

Πάει ο Μανώλης στην Αθήνα και σε κάποιο περίπτερο σταματά και λέει του περιπτερά:

- Δώσε μου, σε παρακαλώ, μια «τατάρα».

- Τι είναι αυτό; τον ρωτά απορημένος ο περιπτεράς.

- Αυτό που... να ξέρεις, να (κάνοντας τη κίνηση που) χτενίζουμε τα μαλλιά!

- Α, θες «τσατσάρα».

Και ο Μανώλης του απαντά:

- Α γεια σου σύντεκνε! Συμπατριώτης; Συμπατριώτης;

Μια μέρα σε ένα αεροπλάνο που πήγαινε από Κρήτη στην Αθήνα:

1ος πιλότος: Ωχ, μεγάλη καταστροφή!

2ος πιλότος: Τι, τι έπαθες;

1ος πιλότος: Χάλασε η μηχανή!

2ος πιλότος: Φτου! Αλλά πρέπει να το πούμε και στους επιβάτες.

1ος πιλότος: Ναι, αλλά μαλακά μαλακά.

2ος πιλότος: Έχω μια ιδέα.

Παίρνει το μικρόφωνο και λέει σε στυλ κρητικής μαντινάδας:

- Εχάλασε η μηχανή και τ' αεροπλάνο πέφτει!

Και ακούγεται από πίσω.

- Έλα έλα και τ' αεροπλάνο πέφτει!

Ο Μανώλης την ώρα που περπατά στο δρόμο, δέχεται ένα μικρό ενθύμιο από ένα πουλάκι στο πρόσωπο. Βλαστημώντας, βγάζει το μαντήλι του και σκουπίζεται. Εκείνη τη στιγμή περνάει από κει ο παπάς του χωριού.

- Μη βλαστημάς τέκνον μου. Δεν κάνει. Είν' αμαρτία απ' τον Θεό.

- Μα πάτερ, δε βλέπεις πως μ' έκανε το βρωμόπουλο;

- Σκέψου, τέκνον μου, ότι ο Θεός μ' όλη τη σοφία του δεν έδωσε φτερά στις αγγελάδες...

Ένας Κρητικός γεωργός ποτίζει στο χωράφι του, αλλά σταματά για να κατουρήσει, όταν τον τσιμπά μια μέλισσα στο μόριο του. Αμέσως πρήζεται και αρχίζει να φωνάζει:

- Όφου ιντά 'παθα ο κακομοίρης!

Ακούει η γυναίκα του τρέχει κοντά του, βλέπει το πρησμένο μόριο, ακούει τις φωνές του άντρα της και κάνει το σταυρό της:

- Παναγιά μου, πάρε του τον πόνο και άσ' του το πρήξιμο...

Ο Σήφης βλέπει το Μανώλη να ξύνει το αυτί του με το κλειδί του αυτοκινήτου του και του λέει:

- Μπρε συ σύντεκνε, αν δεις και δεν παίρνεις ομπρός, πες μου να σε σπρώξω!

Ένας Ανωγειανός λέει σε έναν άλλο Ανωγειανό:

- Αν κάνω έρωτα με την γυναίκα σου, τότε τι θα είμαστε;

Και του απαντά ο άλλος:

- Πάτσι!

Ο Μανώλης βλέπει το Σήφη πάνω σε μια σκάλα και για να τον πειράξει του λέει μεταξύ αστείου και σοβαρού:

- Μωρέ Σήφη, πρόσεχε να μην πέσεις και σπάσει η κεφαλή σου και θα γεμίσει ο τόπος άχερα.

Και ο Σήφης του απαντά:

- Και 'συ μπρε Μανωλιό, πρωί-πρωί, το φαί σκέφτεσαι;

Σε ένα σχολείο της Κρήτης πάνε τρεις μαθητές στον διευθυντή. Ο διευθυντής ρωτάει τον πρώτο μαθητή:

- Τι έκανες εσύ, παιδί μου;

- Εγώ πέταξα...το σφουγγαράκι στα σκουπίδια.

Ρωτάει τον δεύτερο.

- Εμένα με στείλανε γιατί πέταξα το σφουγγαράκι από το παράθυρο.

Ρωτάει και τον τρίτο, έναν ταλαίπωρο με αίματα στο πρόσωπο:

- Εσύ, παιδί μου, τι έκανες;

- Εγώ, κύριε, είμαι ο Σφουγγαράκης...

Ο τροχονόμος στο παραβάτη:

- Τα στοιχεία σου... Λέγε γρήγορα όνομα και διεύθυνση.

Και ο παραβάτης:

- Ίντα, αλληλογραφία θ' ανοίξουμε;

Δύο γέροντες Κρητικοί κάθονται σε ένα καφενείο και συζητάνε.

- Μωρέ Σήφη, λέει ο ένας, θυμάσαι κάτι χάπια που μας εδίνανε στο στρατό για να μην έχουμε όρεξη για γυναίκες;

- Ναι, μωρέ Μανωλιό...

- Ε, λοιπόν, θαρρώ πως αρχίζουνε και με πιάνουνε!

Ο Σάββας απ' το Λασίθι βαπτίζει το πρώτο εγγονάκι του και όλοι του λένε συγχαρητήρια κ.τ.λ. Ωστόσο αυτός λέει σε όλους από τη μια «ευχαριστώ» και από την άλλη με λύπη:

«Το να γενεί κανείς παππούς αυτό δεν είναι πράμα. Το να κοιμάσαι με γιαγιά είναι μεγάλο δράμα».

Ναι ρε παιδιά, λέει και συνεχίζει:

«Το γενεί κανείς παππούς δεν έχει σημασία. Το να κοιμάσαι με γιαγιά δεν είναι 'ναι τραγωδία;».

Μετά την εξέταση που της έκανε ο γιατρός, η γριά του λέει:

- Πόσο κάνει, γιατρέ μου, ο κόπος σου;

- Εκατό ευρώ, της απαντά εκείνος.

- Εκατό ευρώ;...διαμαρτύρεται η γριά.

- Τι θαρρείς, 18 χρόνια στα θρανία καθόμουν, για να μάθω να γιατρεύω τους ανθρώπους.

- Ε...κι εγώ φταίω γιατρέ μου, που εσύ δεν ήπαιρνες τα γράμματα;

Ήταν μια μέρα ο Μανωλιός και κατέβηκε στην πόλη να αγοράσει μια καμπαρντίνα. Μπαίνει στο μαγαζί, αγοράζει την καμπαρντίνα και βγαίνοντας κουμπώνει κατά λάθος την κουμπότρυπα της καμπαρντίνας με το κουμπί του πουκαμίσου. Προχωράει πιο κάτω και συναντάει τον Μιχαλιό...

- Ε, ρε Μιχαλιό, τι κάνεις;

- Καλά είμαι, ορέ Μανωλιό. Ωραία καμπαρντίνα, αλλά μωρέ πώς να στο πω, την έχεις κουμπώσει στραβά και αν πας στο χωριό θα σε κοροϊδεύουν!

- Εμένα έτσι μ' αρέσει, και άντε και γαμήσου!

Παρακάτω συναντάει τον Σήφη.

- Ε, ρε Σηφαλιό, τι κάνεις;

- Καλά είμαι, ωρέ Μανωλιό. Ωραία καμπαρντίνα, αλλά μωρέ πώς να στο πω, την έχεις κουμπώσει στραβά και αν πας στο χωριό θα σε κοροϊδεύουν!

- Εμένα έτσι μ' αρέσει, και άντε και γαμήσου!

Φεύγει νευριασμένος ο Σήφης, και συναντά το Μιχαλιό. Συζητώντας λένε ότι συνάντησαν τον Μανωλιό, και μόλις του είπαν για την καμπαρντίνα τους έβρισε, και αποφασίζουν να πάρουν τηλέφωνο τον θείο του, να του το πει με τρόπο. Φτάνοντας στο σπίτι ο Μανωλιός, χτυπάει το τηλέφωνο:

- Έλα ρε θείε, τι κάνεις;

- Τι να κάνω παιδί μου; Εδώ κάθομαι και προσπαθώ να τελειώσω μία μαντινάδα.

Δεν έρχεσαι να πιούμε κάνα ρακί και να την τελειώσουμε μαζί;
Πάει ο Μανωλιός στον θείο του, και καθώς πίνουν ρακή, λέει ο Μανωλιός:
- Ρε θείε, πες μου την μαντινάδα.
Θείος: Της καμπαρντίνας το κουμπί είναι του πουκαμίσου...
Μανωλιός: Όλοι γαμιούνται σήμερα, άντε και συ γαμήσου!

Ένας Ανωγειανός δουλεύει σε μαιευτήριο στο Ηράκλειο ως μεταφορέας των εγκύων από το δωμάτιο στην αίθουσα τοκετού και αντίστροφα. Μια μέρα καταφθάνει εκεί, για να γεννήσει, μια πάρα πολύ χοντρή κυρία. Πονούσε η φουκαριάρα (ήταν η πρώτη της γέννα) και ούρλιαζε. Κατά την μεταφορά από το δωμάτιο στην αίθουσα τοκετού ο Ανωγειανός που την μετέφερε τα είχε φτύσει από την κούραση, γιατί όπως είπαμε ήταν θεόχοντρη. Ξαφνικά η γυναίκα ένιωσε μια ανακούφιση και νόμισε ότι γέννησε. Μπρος σ' αυτό ρωτάει τον Ανωγειανό:
- Το 'κανα κύριε Γιώργο; Για δες!
Σηκώνει αυτός το σεντόνι με το οποίο ήταν σκεπασμένη και διαπιστώνοντας τι έχει κάνει - αλλά και τη μυρωδιά που έβγαине - της λέει:
- Κυρία μου, αν τα κάνουν έτσι τα παιδιά, θα έκανα κάθε μέρα ένα!

Κάποιος τρώει με βουλιμία το καταπληκτικό κρητικό τυρί που έχουν βάλει μπροστά του, για να σερβιριστεί η όλη παρέα και η σπιτονοικοκυρά τον κοιτάξει με έκπληξη και σκεπτόμενη ότι θα το φάει όλο και δεν έχει άλλο. Βλέποντας αυτό ο Κώστας και για να δικαιολογηθεί για τη βουλιμία του, της λέει:
- Ωραίο, κουμπάρα, το τυρί σου!
- Μα έχει ακριβύνει, του απαντά αυτή, μήπως καταλάβει και σταματήσει.
- Μα το αξίζει! συμπληρώνει, απτόητα, αυτός.

Ο Μ. Φανουριάκης από το χωριό Α. Γεώργιος Λασιθίου Κρήτης κάθεται κάτω από τον ίσκιο της μηλιάς και ενώ έχει πάει μεσημέρι δε λέει να σηκωθεί και να δουλέψει. Βλέποντας αυτό η γυναίκα του σε κάποια στιγμή του λέει νευριασμένα:
- Σήκω επιτέλους, ρε Μανώλη, να σκαλίσουμε τις πατάτες. Μα στο Θεό σου, αν δει κάποιος ότι εγώ δουλεύω και συ κάθεσαι, τι θα πει;
Και κείνος της απαντά νευριασμένα και με καπετανίστικο ύφος:
- Ε Θα πει «Να επιτέλους και ένας άντρας που κάνει κουμάντο τη γυναίκα του!».

Οι αστυφύλακες εισβάλουν στο σπίτι κάπου ονόματι Τζιράκη στο χωριό Αβρακόντε Λασιθίου Κρήτης, τον συλλαμβάνουν για κλοπή και αφού του περνούν χειροπέδες τον συνοδεύουν-οδηγούν στο αστυνομικό τμήμα Τζερμιάδου (πρωτεύουσα της επαρχίας Λασιθίου). Βλέποντας αυτό η γυναίκα του τραβάει τα μαλλιά της, κλαίει,

οδύρεται κ.τ.λ.

Και ο Τζιράκης, για να την παρηγορήσει, της λέει δυνατά και χαρωπά:

- Επ... επ... Πάψε ρε γυναίκα. Οι χωροφύλακες με σέρνουν (οδηγούν) όχι οι παπάδες!

Ο Τζιράκης από το χωριό Αβρακόντε Λασιθίου κρατείται στις φυλακές Αλικαρνασσού Ηρακλείου για κλοπή αιγοπροβάτων και προς σ αυτό φωνάζει ένα δικηγόρο και του λέει ικετευτικά:

- Σώσε με, κύριε δικηγόρε, και εγώ...ό,τι θες μου ζήτα.

- Η υπόθεσή σας είναι δύσκολη, του απαντά ο δικηγόρος, όμως με δέκα χιλιάδες ευρώ και αν κάνεις ό,τι σου πω, θα αθωωθείς σίγουρα. Συμφωνείς ή όχι;

- Συμφωνώ απόλυτα, απαντά ο Τζιράκης.

- Λοιπόν, αύριο που θα γίνει το δικαστήριο, ό,τι σε ρωτά ο πρόεδρος του δικαστηρίου, εσύ θα απαντάς «μπее...» και άφησε τα υπόλοιπα σε μένα, εντάξει;

- Συμφωνώ απόλυτα, απαντά και πάλι ο Τζιράκης.

Την επόμενη γίνεται το δικαστήριο και ο πρόεδρος του δικαστηρίου ρωτά τον Τζιράκη:

- Πως λέγεσαι κατηγορούμενε;

- Μπεε... φωνάζει ο Τζιράκης.

Ο πρόεδρος χαμογελάει, παίρνοντας την απάντηση του κατηγορούμενου ως αστείο χάριν της κλοπής των αιγοπροβάτων, και λέει και πάλι στον κατηγορούμενο:

- Κατηγορούμενε, βάλε το χέρι σου στο Ευαγγέλιο και πες «Ορκίζομαι να πω την αλήθεια και μόνο την αλήθεια σε ό,τι με ρωτά το δικαστήριο».

- Μπεε... φωνάζει ο Τζιράκης και πάλι.

- Κατηγορούμενε, τι είναι αυτά που λες, θα σε κλείσω στη φυλακή; λέει ο πρόεδρος.

- Μπεε... ξαναφωνάζει ο Τζιράκης.

Μετά από πολλά μπεε... ο πρόεδρος του δικαστηρίου λέει στον εισαγγελέα και στους αστυνομικούς:

- Κύριε εισαγγελεύ, ο άνθρωπος αυτός είναι τρελός και συνεπώς αστυνομικοί πάρτε τον από εδώ, αθώς!

Μετά από αυτό ο δικηγόρος φωνάζει τον Τζιράκη κατά μέρος και του λέει θριαμβευτικά:

- Με παραδέχεσαι κ. Τζιράκη; Σε αθώωσα. Δώσε μου τώρα ό,τι συμφωνήσαμε και όποτε με χρειασθείς εδώ είμαι.

Και ο Τζιράκης του απαντά:

- Μπεεε...!

Ακούγεται ένας πυροβολισμός στη Κρήτη και ακούνε τον παπά να λέει προσευχόμενος από μέσα του «Στον τόπο, Παναγία μου!», το γιατρό να λέει «Ξώφαλτσα, Παναγία μου!» και το δικηγόρο «Το ίδιο μου κάνει!».

Συνεπώς να η αιτία των πυροβολισμών στην Κρήτη! Η αιτία είναι οι προσευχές που κάνουν οι διάφοροι επαγγελματίες, για να τα οικονομήσουν. Και δεδομένου ότι μόλις ακουστεί πυροβολισμός ο δικηγόρος είναι εκείνος που θα τα οικονομήσει έτσι κι αλλιώς, δηλαδή είτε έχουμε φόνο είτε όχι, επειδή έτσι ή αλλιώς γίνεται δίκη, επομένως το πιο προσοδοφόρο επάγγελμα σήμερα στην Κρήτη είναι αυτό του δικηγόρου!

Μόλις καταφθάνει στο Τζερμιάδο, την πρωτεύουσα του Οροπεδίου Λασιθίου, ο από μετάθεση νέος αστυνόμος βλέπει σε πολλούς τοίχους σπιτιών κύκλους σκοποβολής με κιμωλία που στο κέντρο τους έχουν μια τρύπα από σφαίρα και μονολογεί με τρεμάμενο ύφος και θαυμασμό:

- Πω πω, εδώ είναι όχι Τέξας, αλλά διαβόλου χωριό! Να δω τι θα κάνω μ' αυτούς! Όλες οι σφαίρες στο κέντρο!

Στη συνέχεια πάει σε ένα καφενείο και λέει του καφετζή.

- Δε μου λες, ρε καφετζή, αυτές τις πιστολιές στους τοίχους που είναι γεμάτο το χωριό, ποιοι τις κάνουν;

- Ο Μανούσος, καπετάνιο. Να αυτός εκεί στη γωνία που πίνει ρακί.

Τότε ο αστυνομικός απευθύνεται παρακαλετά και με τρεμάμενη φωνή στο Μανούσο:

- Φίλε Μανούσο, για έλα δω.

- Ίντα θες, καπετάνιο; Σ' ακούω κι από δω.

- Κοίταξε, σου δίνω το λόγο μου ότι όχι μόνο δε θα σε γράψω για τις πιστολιές στους δρόμους και για την παράνομη οπλοφορία, αλλά θα σου δώσω και δώρο ένα καλάσνικοφ, αν μου πεις το μυστικό που ρίχνεις τις μπιστολιές στο κέντρο του στόχου.

Και κείνος με σοβαρό ύφος του απαντά:

- Να, καπετάνιε, πρώτα πυροβολώ και μετά πάω εκεί που έπεσε η σφαίρα και φτιάχνω γύρω-γύρω από τη τρύπα τους κύκλους!

Στα Ανώγεια ζούσε ένα νεαρό ζευγάρι με την επίσης νεαρή σχετικά χήρα μητέρα της κοπέλας. Η χήρα υπέφερε από συχνούς πονοκεφάλους και μην αντέχοντας άλλο να την βλέπει η κόρη της σε αυτή τη κατάσταση παρακαλεί τον σύζυγό της να την πάει στο γιατρό. Προ αυτού ο νεαρός την οδηγεί στον γιατρό και αφού

εκείνος την εξετάζει, φωνάζει τον νεαρό ιδιαιτέρως και του λέει:

- Άκου να δεις, η πεθερά σου είναι νέα και έχει έλλειψη από σεξ. Αυτός είναι και ο μοναδικός λόγος των πονοκεφάλων. Απλώς της έγραψα μερικά φάρμακα μήπως λειτουργήσουν ομοιοπαθητικά.

Μετά από αυτά ο νεαρός παίρνει την πεθερά του και επιστρέφουν στα Ανώγεια. Εκεί η γυναίκα του ρωτά με αγωνία για να μάθει νέα. Ο νεαρός την παραμύθιασε μπροστά στην πεθερά λέγοντας ότι δεν έχει τίποτα σοβαρό και ότι με τα φάρμακα θα της περάσουν οι πονοκέφαλοι. Όταν έμειναν όμως μόνοι τους της εξήγησε τι του είπε ο γιατρός.

Η κόρη θύμωσε και άρχισε να βρίζει τον γιατρό κατηγορώντας τον για επαγγελματική ανεπάρκεια, ότι λέει ανοησίες κλπ.

Και η πεθερά που κρυφάκουγε, απαντά:

- Ναι, μωρή...την επιστήμη θα γελάσεις!

Ένας Ανωγειανός γυρίζει μεσάνυχτα από το καφενείο, ξαπλώνει δίπλα από τη γυναίκα του και αρχίζει να την ψαχουλεύει στα απόκρυφα σημεία, για να την ανάψει και να μη αρχίσει αυτή να κάνει ερωτήσεις, να φωνάζει. Όμως αυτή τον ρωτάει:

- Ίντα έκαμες μπε απόψε; Έχασες πάλι στα χαρτιά;

- Έχασά τα όλα, απαντάει αυτός.

- Και έτουδα που ψαχουλεύεις μωρέ κακομοίρη γυρεύεις να τα βρεις;

Κάποιος Ανωγειανός ταξιδεύει με λεωφορείο για το Ηράκλειο. Σε κάποια στιγμή λέει του οδηγού:

- Οδηγέ, σταμάτα σε παρακαλώ, μα ίδια εδώ (=μα αμέσως).

Ο οδηγός σταματά και ο Ανωγειανός ανοίγει το παράθυρο, βγάζει το χέρι του έξω και αμολάει ένα ψύλλο που λίγο πριν είχε πιάσει επάνω και του λέει:

- Αφού δεν ήθελες να πας ήσυχα με το λεωφορείο στη Χώρα (Ηράκλειο), πήγαινε τώρα με τα πόδια!

Πάει ο κουμπάρος να δει το ανδρόγυνο που πάντρεψε πριν ένα μήνα. Ο άντρας λείπει και η γυναίκα του σερβίρει τσικουδιά. Σε κάποια στιγμή και καθώς σκύβει η κουμπάρα να γεμίσει ξανά το ποτήρι τσικουδιά του κουμπάρου, ο κουμπάρος απλώνει το χέρι και βουτά της κουμπάρας τον ποπό λέγοντας:

- Κουμπάρα..., είσαι πειρασμός, μ' αρέσεις....!

Ξαφνιασμένη η κουμπάρα από το γεγονός, γυρνά και φέρνει το μπουκάλι με το ρακί στο μέτωπο του κουμπάρου και φεύγει προς την κουζίνα. Προ αυτού ο κουμπάρος βγαίνει έξω από το σπίτι και πάει να φύγει. Και ενώ ο κουμπάρος

βρίσκεται στην αυλή, να σου και έρχεται και ο κουμπάρος του, που βλέποντας τον σ' αυτά τα χάλια τον ρωτά τι συμβαίνει και κείνος του απαντά:

- Άστα κουμπάρε, ήρθα να σε δω και αφού δεν ήσουν εδώ πήγα να καβαλικέψω αυτή τη φοράδα που έχεις δεμένη εκεί, αλλά αυτή είναι άγρια και με γκρέμισε και με κλώτσησε.

Ακούγοντας αυτά η κουμπάρα από δίπλα συμπληρώνει:

- Εμ κουμπάρε, πρώτα χαϊδεύουν την φοράδα και μετά την καβαλάνε!

Κάποιος Λασιθιώτης εκεί που βαδίζει αφηρημένα στη Χώρα (Ηράκλειο) ακούει τον τροχονόμο να του λέει:

- Επ, που πάτε κύριε; Από εδώ απαγορεύεται. Πάτε από μια διάβαση πεζών.

Και κείνος του απαντά:

- Ε και τι έγινε, κουμπάρε; Φοβάσαι να μη σου πατήσω τους κάβους στις κολοκυθιές;

Κάποιος μπαίνει κατά λάθος σε ένα μαγαζί που πουλούσε γεωργικά είδη στο Ηράκλειο και ρωτά αν πουλούνε βελόνες από αυτές που ράβουν οι γυναίκες τα ρούχα και ο μαγαζάτορας του απαντά νευριασμένα και προσβλητικά:

- Ακόμη, σύντεκνε, δεν τις αλωνίσαμε!

Και ο άλλος ανταποδίδοντας:

- Κρίμα τα βόδια να ξαργούνε! (κρίμα τα βόδια να έχουνε ρεπό!)

- Σύντεκνε, ίντα ώρα είναι;

- Δέκα και δέκα.

- Ε και γιάντα, ρε σύντεκνε, δε μου λες κατευθείαν είκοσι;

Πώς λένε οι Κρητικοί το μικρό αρχίδι;

- Παπαράτσι!

Πάει ένας Κρητικός στο μπουρδέλο. Μπαίνει μέσα και λέει στην τσατσά:

- Θέλω να γαμήσω κώλο!

- Πολύ καλά, λέει η τσατσά, θα πας στην Ρίτσα στον τρίτο όροφο!

Ανεβαίνει ο τύπος στον τρίτο και βρίσκει την Ρίτσα.

Της λέει τι θέλει και αυτή του λέει:

- 500 ευρώ.

Βγάζει ο Κρητικός την κουμπούρα του και ρίχνει στον αέρα!

- Καλά, καλά λέει η Ρίτσα, 400 ευρώ.

Ξανά ο Κρητικός την κουμπούρα, μπαμ μπουμ στον αέρα!

Πανικόβλητη η κοπέλα του λέει, 200 ευρώ.

Πυρ και μανία ο Κρητικός αδειάζει το όπλο στον αέρα!

Μην αντέχοντας άλλο η Ρίτσα του λέει:

- Άσε τ' όπλο κι έλα να το κάνουμε τζάμπα!

Ξεκινάει το σκηνικό, περνάει καλά ο Κρητικός, κάποια στιγμή τελειώνει. Βγάζει από την τσέπη ένα 500κάρικο και το πετάει στο κομοδίνο!

Έκπληκτη η κοπέλα λέει:

- Εσύ,μόλις σου είπα την τιμή κόντεψες να μας σκοτώσεις. Τί κάνεις τώρα;

Ο Κρητικός τότε της λέει:

- Οι μπαλωθιές ήταν για να σφίξουν οι κώλοι!